

Jan Kocina, *Poválečné osidlování pohraničí slovenskými migranty z rumunského Banátu (na příkladu jižních Čech)*. Diplomová práce, České Budějovice 2008, 104 s.

Posudek vedoucího práce:

Jan Kocina se rozhodl zmapovat osudy rumunských Slováků, zejména ve vazbě na dosidlování jihočeského pohraničí po roce 1945. Ze snahy o komplexnost pohledu na danou problematiku vyplývá struktura jeho diplomové práce; tento komplexní pohled zahrnující přístup historický, etnografický, ale i geografický či demografický je hlavní silnou stránkou jeho práce, která je v koncepční rovině dobře promyšleným dílem.

Diplomant si nejprve vymezil obecné charakteristiky situace, do níž rumunští Slováci po roce 1945 přicházejí – tj. přiblížil problematiku Sudet a pohraničí, naznačil odsun Němců i obecně problematiku reemigrace zahraničních Čechů a Slováků, k níž z pochopitelných důvodů docházelo zejména z oblastí rodícího se komunistického bloku.

Následně přešel k charakteristice oblastí, do nichž rumunští Slováci v jižních Čechách směřovali. V okamžiku, kdy zazní informace o dosavadním životě těchto Slováků v rumunských horách, zjistíme, že Novohradské hory, jako jejich nové bydliště, v mnohém odpovídaly těžké situaci, na níž byli v dosavadním hospodaření zvyklí – to také vedlo k tomu, že v dané oblasti na rozdíl od některých dalších reemigrantů (Slováků z Maďarska apod.) dokázali žít po celá desetiletí.. Jan Kocina tak přibližuje život rumunských Slováků v uplynulých staletích po hospodářských, socioekonomických i kulturních zvycích, včetně otázek gramotnosti či stravovacích návyků. Následně ukazuje, jak se tito noví obyvatelé jižních Čech snažili své zvyky uchovat, udržet jakousi kontinuitu svého života mj. snahou o budování určitých etnických komunit v rámci nového osídlení.

Podstatnou součástí – zčásti získanou na základě rozhovorů s pamětníky – diplomové práce je popsání způsobu a průběhu reemigrace z Rumunska – jak se šířily výzvy v Rumunsku, kdo se rozhodl k reemigraci, kde byly sběrné tábory v Rumunsku i místa, přes něž putovali do svých nových bydlišť v Československu. Leccos, jak bylo

řečeno, vyplývá z rozhovorů s pamětníky, jejichž analýzu (s určitým převyprávěním obsahu a struktury rozhovorů) představuje šestá kapitola; výsledky těchto rozhovorů však částečně ovlivnily i předchozí výklad..

Autor dokázal do velké míry využít existující literaturu obecně k reemigraci, situaci v jižních Čechách v letech 1945-1947 i etnografické studie k rumunským Slovákům, zároveň – zejména v obtížně přístupných a často nepřehledných fondech Okresních národních výborů – našel i základní informace k průběhu dosidlování, zejména na Kaplicku a Trhvosvinecku, kam rumunští Slováci směřovali.

Po formální stránce k diplomové práci nemám výraznější připomínky, snad s výjimkou několika vyšínutí z větné vazby. Spíše ilustrativní, třebaže zajímavé, jsou i přílohy práce.

Diplomovou práci Jana Kociny rád **doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm výborně.**

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

Radošovice 14. srpna 2008